

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemnik valja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik valja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan valja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6 uri popoldne.

Štev. 47.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. februarja 1893.

Letnik XXI.

Slovenski liberalci in loža. *)

XV.

Sodba o srednjem veku.

Framasonstvu je lastno, da sovraži vse, kar je katoliškega, in ker je v srednjem veku prešinjalo krščanstvo vse javno in zasebno življenje, zato velja njegovo sovraštvo tudi srednjemu veku in zato ga imenuje le „temni, mračni vek“.

Tako govori obred 18. stopnje: „rožni križ“ o srednjem veku: „Svet je zagrnjen v gosto temo nevednosti, le sčertertja si upa kak žarek luči v samostane. Povsod vlada le sila, pravica po imenu še ni znana. Vse je zmedeno, šege, postave in izročila, ki so še ostala po razpadu rimskega cesarstva. Med močnejšim in slabotnim še boja ni, prvi drugega kar stare. Ni je nobene pravice. (L. T. II. 210). Enako pišejo o srednjem veku sploh vsi listi, ki so v framasonski službi, in skoro ga ni liberalnega lista, ki bi bil katoliškemu srednjemu veku vsaj nekoliko pravičen.

Kaj čudna tedaj, ako tudi slovenski liberalni listi nič bolje ne sodijo o tem veku in pišejo o njem le pomiljevalno ter se tresejo samega strahu pred njegovo „temo in mračnostjo“.

Podobnih izjav o srednjem veku v naših listih se ne manjka, posebno je pa „Kolomon“ v gospodskih ulicah že večkrat, in posebno pred par leti, izrazil svoje zaničevanje nad njim. Bilo bi pa tudi čudno, ko bi v tej točki imel svoje lastno misel, ko sicer le framasonsko dušno hrano pogreva in gosti z njo svoje potrpežljive, na tako pogreto jed že navajene bralce. Prosit!

Navedem naj še izpisek iz framasonske knjige „Amico del Popolo“ (po „Rimskem Katoliku“ leta 1890, str. 246). Preberi, dragi čitatelj, ta framasonski navod in primeri z njim vedenje naših liberalcev.

*) Prim. „Slovenec“ št. 32.

Navod se glasi: „Masonstvo mora v prvi vrsti na to delati, da pripravi duhovščino na slab glas in da zabranjuje občevarje ljudstva z duhovščino, bodisi v verskih družbah, bodisi v družinah. Zeno moramo odtujiti od cerkve in jo živiti s čitanjem časnikov in romanov, katerih glavni smoter je, dokazati, da je vera velika nesreča.“

Po občinah naj bodo opazovalna središča, katera naj bodo v tesni zvezi z uradniki, učitelji in trgovci, a v vednem nasprotju z duhovščino, ta središča naj zbirajo novice in jih pošiljajo časnikom, da se uniči brezmiselno češčenje duhovščine.

Družine, katere čitajo katoliške liste, moramo zasmehovati in v vsako družino vrniti liberalen list; ako se upa kdo zagovarjati duhovščino, moramo ga pobijati.

Proti duhovščini poslužujmo se liberalnih (delavskih) društev, šole, otroških vrtov; podpirajmo delo ob nedeljah, prirejjamo za ljudstvo razne gledališke predstave, kajti strasti, ako jih zdramimo, odtegujejo mladino od duhovščine.

Ne bodimo izbirčni pri sredstvih, da le izpodrinemo veljavo vere in duhovščine; vsako sredstvo je dobro, da oprostimo človeštvo duhovniških verig.“

Ali se ne poslužujejo naši liberalci več ali manj enakih sredstev, in ali ne delajo zoper vero in duhovščino na podoben način? Ali ne velja tudi pri njih gleslo: „Ne bodimo izbirčni pri sredstvih, da le izpodrinemo veljavo vere in duhovščine, za to je vsako sredstvo dobro.“

V tem oziru imamo klasičen dokaz iz najnovejšega časa. Na pustni torek je deželna vlada dovolila uro le do polnoči, kar je popolnoma prav, ker na pepelnico ne gre rajati, marveč pepeliti se. Valed tega pa je pisal „Narod“ na pepelnico res katoliškega lista dostojne besede:

„Te dni dokumentovali so nekateri krogi posebno intenzivno svojo skrb za duševni in telesni blagor svojih bližnjikov. Prouzročili so namreč, da se je vsem društvom, katera so priredila včeraj

plesne veselice, zaukazalo od deželne vlade, da se mora ples o polnoči končati. Društva „Slavec“ in „Ljubljana“ pritožili sta se zoper to novotarijo telegrafično na ministerstvo notranjih zadev, katero je njima in ostalim društvom tudi nemudoma dovolilo ples čez polnočno uro ter prevzelo ná-se grozni greh.“

Mi seveda niti za trenotek nismo dvomili, kdo je izposloval to „prepoved“, in prav odkrito rečemo, da vidimo v takih skritih mahinacijah zoper dosežanje vsakoletno nedolžno navado zopet le izraz novodobne versko-socialne nestrpnosti. Vsako leto se je n. pr. „Sokolova“ maskarada vršila brez ovire na pustni torek, nikdar se ni prepovedal ples čez polnočno uro in nikdar nismo čitali, da bi se s tem žalil verski čut. Tako je bilo pri nas in tako tudi povsod drugod. Sedaj pa so nastopili drugi časi, časi slepega verskega fanatizma.“

Torej ples, veselice, če treba, tudi na pepelnico, to je, kar liberalizem podaja primeroma revnim ljudem. S tem se po framasonskem kopitu vozli socialno vprašanje. Bog varuj naše ljudstvo takih priateljcev!

Državni zbor.

Z Dunaja, 25. februarja.

MLADOČEHI in levičarji.

Včerašnja seja poslaniške zbornice bila je jako zanimiva, ker nam je pred oči postavila novo prikažen; mladočehski in češko-nemški poslanci so drug drugega vabili k sporazumljenju, kateremu bi končno sledila zveza češkega in levičarskega kluba. Nedavno je poslanec Masařyk pri nekem političnem shodu rekel, da bi njemu najbolj ugajala zveza z liberalnimi levičarji, in včeraj je tudi Plenerja nekako vodila misel: „Ako smo vsi poslanci dežele češke (katerih je 92) med seboj edini, potem bomo mi gospodovali v državnem zboru!“ Gregř je sicer tudi včeraj zavzemal lastno stališče, ali njegova ve-

postal je kratkoviden in pozabljen. Vem kadar-koli mu poljubim roko, da me vpraša, čigav sem.

Tako smo mi mislili, a tudi učitelj ni imel nič proti temu, da je Marica že „vzgojena“ in da zdaj mora hiteti učiti se hišnega posla. Že je pop mislil govoriti o tem z ljudstvom, ali se zopet pripeti nekaj, kar je pomešalo naše račune.

Tega leta je prišel v naše okrajno mesto vladika. Ne bom vam pripovedoval, kaj se je tu pripravljalo, niti ono tekanje in množico popov. Dosti da veste, da je naš pop bil najstarejši v celim okraju, in da mu je zato pripadala neka posebna čast in naloga pri pozdravljanju novega vladike. Ljudstvo je odločilo, da popu za ta dan kupi novo obleko, in učitelj je cela dva tedna sival kapo, kakor je najbolj znal in zastopil. Ko se je pop vsedel na voz pred našo cerkvijo, pričakovalo ga je dvanaest jezdecev, kateri so iz naše vasi pri narodni vojaščini, in oni so spremili popa v mesto, a med celim potom so streljali in peli. Izza popa sta se na drugem vozu vozila boter Ninko in Gluvič, za njima še veliko ljudstva. Pripovedujejo, ko je naš pop prišel v mesto, da so zvonili zvonovi in pokali topiči, ker jeden, kateri je čakal na razkrižju, ko je zagledal popa v onem slovesnem sprevodu, pomisli, da je vladika in je podbodel konja, da bi dobil pivnino. (Dalje sledi.)

LISTEK

II. Šolska podoba.

„Šest pripovedij“, srbski napisal Lazar Lazarevič, poslovenil Ivan Novoselo.

(Dalje.)

Pop nepotrpežljivo mahne z roko:

„Stojte, niste me razumeli! Nimam jaz svojega premoženja Bog vé kaj! Vse je vaše, tudi ta hiša. Veliko bi ona imela, da ji določite to, kar sem jaz do zdaj imel. Čemu bi bilo dekletu toliko premoženja, in Bog vé čigava ona bode, in v čigave roke bode prišla! Pravim: samo toliko ji določite, da se ne računa ravno sirota, in da bi se imela, s čim prehraniti, ako bi jo, ne daj Bog, vas kateri... Čakajte dokler zgovorim! Tako sem jaz zračunal in zmisli, da ji določimo, ako je vaša volja, ta kos zemlje, kjer stoji hiša, in njivo poleg nje gaj z oborom in travnik z virom. To naj bode njeno! Ali vam je prav?“

„Kakor ti narediš!“

„V Akrinjici je v robcu zavezano šest in pol zlatov, s katerimi ste jo vi obdarili, ko se je rodila. To je tudi njeno!“

„Božje in njeno!“

„E zdaj bom laglje umrl. Odvalil se mi je kamen od srca.“

Ali ko je pop spravil brigo z vrata, tudi bolezen popusti. Pred večerom ga je res spopala vročina, ali ona ni dolgo držala in on je trdo spal. Probudi se, ko je svitalo in izide na dvorišče. Marica mu je polivala, da se je umil, in stavec, akoravno oslabe, ipak čvrstim korakom preide ulico in gre v cerkev.

Ali njegovo razdeljenje premoženja je ostalo. In ljudstvo še dandanes zove oni travnik z virom Marin Vir, a gaj z oborom Marin Obor. Kdor ne veruje, naj vpraša samo koga iz moje vasi.

Ko so iztekla tri leta in Marica zyršala tretji razred, učitelj pregovori popa in druge ljudi ter jo zadrži še jedno leto v šoli „privatno“. Tako se je ona učila tudi v četrtem razredu. Že jo zovejo vaščani pisati pisma njihovi rodbini, kateri so pri vojakihi. Tudi popa nadomesčuje tam, kjer je treba pisati, vzeti krstni list in enake styari. A učitelj je z njo izgubil i ono malo učenega nimbusa, ker je Marica vedela ravno toliko kakor on. Že se več ne kesajo vaščani, da so jo dali v šolo, a pop kadar jo pogleda, povzdigne oči k nebesom, in kadar-koli jo kdo hvali, tekó mu solze kakor malemu detetu. Cisto je že ostarel,

ljava je skoraj že čisto zginila in Plener mu je včeraj z nekakim zadoščenjem oponašal, da mož, ki je prej tako sodil o češkem državnem pravu, kakor dr. Gregor, ki je o njem rekel, da ni vredno fajfe tobaka, ga pa zdaj zopet z vso politično strastjo zagovarja, nima pravice, Nemcem na Češkem in Nemcem sploh kaj očitati, ki v tem oziru nikdar niso omahevali. Gregor se je včeraj v prvi vrsti obračal proti ustavi, katere češki narod nikdar ni priznal in je ne bode; češki narod marveč sovraži to ustavo kot vnebovpijočo krivico in silo, ki se je storila svetim pravicam dežele češke. Ustava pa tudi državi ni prinesla sreče in blagoslova, ampak le zlo in nesrečo. Zato pa ni država s tako ustavo narodom dom, ampak ječa in mučilnica. Zakaj se češki Nemci upirajo češkemu državnemu pravu? Ozirni na svobodo in na moč države jih ne vodijo, in tudi gospodarski vzroki ne, ker bi se dežela češka silno povzdignila, ako bi mogla svoje dohodke porabiti sama za-se. Pravi vzrok tega prepira, s katerim služijo samo reakciji, je nesrečni značaj Nemcev, zlasti severnih Nemcev, ki nimajo nobene razuma za narodno strpnost in pravico, in katerega izkoristujejo avstrijske vlade, ker jim je primerno sredstvo za politiko, narode hujskati med seboj. Če pravijo, da se je treba zaradi vnane politike trdno držati ustave, Gregor to rad veruje, ali ob enem vidi v tem žalostno znamenje za veljavo Avstrije v trodržavni zvezi, ker ne sme reda napraviti doma, da se ne zameri v Berlinu. Državni zbor, pravi dalje Gregor, je za Čehe tuja, krivična naprava; njih parlament je deželni zbor češki, kjer imajo postavni zastopniki le s svojim kraljem razpravljati, ne da bi se v to vtikali drugi narodi in druge dežele. Za Čehe so razmere v državnem zboru tuje, in čim bolj se zamotajo, čim več moči, časti in vpliva zgubi državni zbor, tem bolje je to za nje. Dobro zavarovani za trdnjavo svojega državnega prava bodo mirno čakali, kaj še pride, in se po nobeni ceni ne bodo dali izvabiti iz te trdnjave, nad katero si bode morda še marsikatera vlada in večina razbila glavo!

To so glavne misli Gregorovega govora, ki pa razodevajo le malo doslednosti. Ako je deželni zbor češki edini kraj, kjer naj se razpravljajo zadeve češke, zakaj jih ravno češki poslanci pri vsaki priliki razpravljajo v državnem zboru? Zakaj vsakega takega poskusa svojih nemških sodeželanov precej ne odbijejo s tehtnim ugovorom, da so to zadeve dežele češke, ki spadajo pred deželni zbor češki, ne pa pred državni zbor?

Pa ne samo nedosledne, ampak tudi nejasne so te misli. Češki poslanci ne vedo povedati, kako si mislijo osnovo države, ako obveljajo njihova načela. Naši slovenski poslanci imeli so že večkrat priliko, vprašati jih to in pozvedovati od njih, ali se smejo zanašati na njihovo podporo, ako obvelja češko državno pravo, ali ne, in kako jim hočejo naklanjati svojo pomoč? Ali na vsa ta vprašanja so odgovarjali le s splošnimi zagotovili, da jih nečejo zapustiti, da se hočejo za-nje potegnati itd. Slovenskim zastopnikom mladočeška politika torej toliko časa ne more ugajati, dokler se ne prepričajo, da bode imela tudi za nje ugodne posledice. Ali do zdaj še niso dobili prepričanja, da bi bilo češko državno pravo na severu in hrvatsko državno pravo na jugu za nje koristno, zato se tudi ne morejo tesneje družiti ne s češkim klubom, ne s hrvatsko petorico, ki je s hrvatsko državno pravo zapisala na svoj prapor.

Nenavadno mirno je Plener odgovarjal Gregoru in poudarjal, da on in njegova stranka nikdar več ne bodo mislili na to, da bi s silo rešili narodne prepire na Češkem, ampak da pričakujejo ugodnega uspeha le od moči načel in politične previdnosti in medsebojne odjenljivosti. Plener odločno zagovarja svojo stranko proti sumničenju, da bi zopet napela vse sile proti narodu češkemu, ako dojde k moči in oblasti. Pač pa bi bilo mogoče, v Avstriji svobodneje vladati, ako se sporazumeta češki in nemški narod na Češkem. Zato so Nemci pripravljeni, se sporazumeti. Vsakdo na Češkem, rekel je Plener, kateremu boj kot boj ne dopada, čuti, da na Češkem tako ne more ostati, in vsak nečeški poslanec v državnem zboru čuti potrebo, da tudi v Avstriji sploh toliko časa ne pridemo do nobenega reda, dokler trpe neznosne razmere na Češkem. Zato si bodo pridobili velike zasluge ne samo za deželo češko, ampak tudi za državo in plodno delovanje v državnem zboru močje, kateri bodo naredili mir na Če-

škem, ali naroda vsaj drugega drugemu približala. Mi hočemo, da si naroda korak za korakom približujeta, da si drug drugemu odjenjujeta v zadevah javnega življenja, da poneha sovraštvo med njima, da si ne stojita nasproti kot sovražnika, ampak kot tekmece. Ne bi bil sicer pričakoval takega govora, kakoršnega je govoril Gregor, ali mi zgubil upanja, da so stvari močnejše, kakor strasti in častilakomnost posameznih voditeljev, in da bode prišlo ljudstvo enkrat vendar le k spoznanju, in šteli si bode v srečo, ako s svoje zmernostjo pripomorejo kaj k temu spoznanju tudi med narodom češkim.

Poslanec Herold je pohvalno priznaval, da so besede Plenerjeve pomirjive, vendar je zavračal nekatere trditve njegove. Ustavi nasprotuje Čehi že od nekdaj, torej Gregor v današnjem govoru ni trdil nič novega. Ne nasprotujejo ji pa zaradi določb glede načelnih pravic, ampak iz narodnih razlogov. Napredek pa je, da levičarji obžalujejo boj in priznavajo škodo njegovo za javno življenje. Plener je poudarjal zmernost svoje stranke, ali komur se ni treba razburjati, mu je lahko zmernemu biti. Staročehi so bili zmerni, ali ta zmernost je bilo nekako bolešno stanje, zato je moral priti vihar, ki je odnesel to bolešno stanje s Staročehi vred. Plener je govoril zmerno in kazal svoje prijaznost, ali žalibog le v besedah. Ako se češki narod prepriča, da ta strpnost Nemcev ni le navidezna, ampak resnična in odkritosrčna, našli bodo pri njem Nemci odmev, ki bode njim samim na korist. Pustimo torej besede, sklepaj je Herold, in poprimimo se dejanj, in če bodo dejanja taka, da bode oba naroda enakopravna v deželi, si bode oba brez dolgih govorov bratovsko podala roke in tedaj pride tudi trenotek, ko bode vstreženo celi državi in svobodni!

Ni sicer pričakovati, da je vsled teh govorov sporazumljenje na Češkem zagotovljeno ali vsaj nekoliko pospešeno, vendar so včerajšnji govori zanimivi, ker na novo spričujejo, da so liberalci zmerom in povsod pripravljeni sprijazniti se z najhujšimi sovražniki, ako morejo potem laglje zatirati konservativna in katoliška načela. Vsakemu avstrijskemu rodoljubi in zlasti katoličanu mora biti prav, da se že skoraj sporazume na Češkem, ali ravno tako iskreno moramo želeli, da bi to sporazumljenje ne bilo na kvar katoliški stranki, da bi za njo ne nastopilo novo utrpljenje, kakor za našega Odrešenika, ko sta se bila sprijaznila Pilat in Herod; naredu slovenskemu pa še posebej želimo, da bi ta sprava zanj ne bila tudi naredna smrt.

Direktni davki.

V današnji seji prišla je na vrsto razprava o direktnih davkih. Poslanec Muth je priporočal zmanjšanje zemljiškega davka zlasti od vinogradov, in odpravo krošnjarstva vsaj po trgih in mestih.

Baron Dipauli je v obširnem in zanimivem govoru poudarjal potrebo pregledati zemljišni kataster. Novi davčni predlogi se premalo ozirajo na zemljišča, ki bodo huje obdačena, kakor mobilni kapital. Potem razpravlja krivice, ki se godé pri cenitvah zemljišč na Tirolskem in opisuje žalostno stanje vinorejcev, katerim prizadeva trgovinska pogodba z Italijo veliko škodo.

Hauk je priporočal preustrojo davkov, Keil pa izvršitev nekega pri shodu trgovinskih zbornic storjenega sklepa, po katerem naj se prihodnji pridobitni davek odmerja po vspehu l. 1891 ne pa 1893. Pačak je zahteval predložitev zakona, po katerem naj bi občine pobirale direktne davke, Marchet pa se je pritoževal, da je v Badenu hišno-najemni davek ravno tako velik kakor na Dunaju. Kaizl je vprašal, zakaj davkarje na Češkem ne izvršujejo neke ministerske odredbe, ki zaukazuje posebne polajšave za davkoplačevalce, katerih dolgovi na davkih ne presegajo 20 gld.?

Vladni zastopnik Böhm je odgovarjal, da se dotična odredba točno izvršuje. Kar se tiče odpisa davka hišnim posestnikom, ki najemščine ne dobé, se bode ta reč rešila pri splošnji davčni preustroji. Glede pobiranja davkov po občinskih predstojnikih pravi, da vlada priznava potrebo takega pobiranja in da le zaradi tega ne predloži dotičnega zakona, da bi to nezaviralo splošnje davčne preustroje.

Pri carini govoril je Cestmir Lang o nekaterih pritožbah pivarnarjev glede previsoke carine, potem je bila seja sklenjena in prihodnja seja napovedana na ponedeljek ob 10. uri dopoldne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. februarja.

Taafejeva šestdesetletnica. V petek je grof Taafe nastopil svoje šestdeseto leto. Pri tej priliki ga seveda oficijezni listi posebno proslavljajo. Posebno pa naglašajo, da je grof Taafe Čehe spravil v parlament. Ta zasluga je pač nekoliko dvomljiva. Morda bi si je ložje privajal Mladočeh dr. Gregor. Mladočehi so s svojimi agitacijami že bili napravili toliko zmešnjav, da bi pasivna opozicija dalje ne bila mogoča, ko bi grof Taafe tudi ne bil nastopil. Mnogi politiki se ob šestdesetletnici častitali ministerskemu predsedniku. Posebnih slavnosti ni bilo.

Budgetna debata se letos jako počasi nadaljuje. Okrajšano postopanje se letos ni obneslo. Niti budgetni odsek še ni rešil svojega dela. V zbornici bode pa še najmanj štirinajst dni se obravnavali budget. Podpredsednik Chlumecy se jako trudi, da bi okrajšal obravnave, pa ne gre. Posebno slovanškim in konservativnim poslancem rad odteguje besede. Proti liberalcem je manj strog.

Borba proti podpredsedniku Korytowskemu. Hudi govori poljskih poslancev v državnem zboru zastran prestrogega izterjavanja davkov bili so naperjeni proti podpredsedniku gališkega finančnega ravnateljstva Korytowskemu. Korytowski je rojen Poljak in je več let služboval v finančnem ministerstvu. Dunajewski ga je jako čislal, ker je bil delaven in jako vesten uradnik. Ta mož je pa sedaj prišel v Levov k finančnemu ravnateljstvu, kjer je poskušal napraviti red v izterjavanju davkov. S tem se je pa jako zameril poljskim poslancem. Časopisi poljski pa neso prav zadovoljni, da so poslanci kar naravnost v zbornici razkrili vso stvar. S tem so spravili le deželo ob dobro ime, stvari pa neso nič koristili. Obrnili naj bi se bili na tistem do Korytowskega ali pa do finančnega ministra; gotovo bi bil uspeh njih prizadevanja večji, kakor je pa tako.

Revizija ustave v Belgiji. Jutri se začne v belgijskih zbornicah debata o reviziji ustave. Po vladnem načrtu, za katerega so tudi konservativci, se bi število volilcev povišalo za 700.000 volilcev. To bi bilo jako znatno razširjenje volilne pravice, posebno če se pomisli, da je sedaj v Belgiji le 130.000 volilcev. Za ta predlog pa v zbornici ni potrebne dvotretjinske večine, ako nekateri liberalci ne glasujejo zanj. To se pa pričakuje. Liberalci pa neso zadovoljni z vladno predlogo. Radikalni del liberalne stranke zahteva občno volilno pravico, zmerni republikanci bi pa privolili le v povečanje števila volilcev za kacic 100.000 in hočejo, da bi se od volilcev zahtevalo neko gotovo znanje. Vidi se torej, da so liberalci le tam liberalni, kjer je njim v korist, drugod so pa zoper vsako razširjenje volilne pravice. Vlada baje misli razpustiti zbornico, ako bi se za njene predloge ne dobila potrebna večina. Tega se pa posebno bojé zmerni liberalci, ker bodo pri novih volitvah gotovo zgubili več mandatov. Tej stranki gre sedaj za obstanek. Ako se razširi volilna pravica, najbrže ne spravi skoro nobenega privrženca več v parlament, v katerem bodo potem sedeli le konservativci in radikalci.

Ferry je voljen predsednikom senata, ker se je prejšnji predsednik zaradi nekih osebnostij odpovedal. Ferry je znana oseba v Franciji. Petkrat je že bil minister, dvakrat celo ministerski predsednik. Pri katolikih je kaj v žalostnem spominu, ker je oče sedanjih brezverskih šolskih zakonov, po katerih se je veronauk izključil iz vseh šol in se šole vzele cerkvenim redom. Zadnja leta se je od Ferryja malo slišalo. Bil je prišel ob zaupanje v Franciji, ker je veljal za prijatelja Nemcem in Francoze zamotal v tonkinske zadeve, pri katerih nemajo posebne sreče. Pa tudi sedaj, bi še ne bil prišel na površje, da neso vsi drugi veljavnejši republikauski politiki zamotani v panamske sleparije. On je pa še čist v tej stvari, kolikor se dosedaj vé. Z njegovo izvolitvijo pa neso posebno zadovoljni radikalci, kateri vidijo v tem židu najhujšega nasprotnika in se posebno bojé, da ne bi kdaj postal še predsednik republiki. Konservativci pa vsled njegove izvolitve neso posebno vznemirjeni. Zgodovinski seveda neso, da žid dobi tako dostojanstvo v Franciji. Drugi republikanski katoliki pa tudi neso nič boljši od Ferryja. In tudi je omeniti, da je v lani pri neki priliki se Ferry že sam izjavil, da se ne trinja več z brezversko solo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. februarja.

(Presvetli cesar) je daroval za popravilo farne cerkve in župnišča v Topli-Rebri 100 gl.

(Prezvišeni knezoškof lavantinski) je daroval ondodnemu cecilijanskemu društvu 25 gl.

(Kanonik vmeščena) sta bila danes častita gg. Matej Pintar na župnijo v Stari Oselici in Janez Hromec na župnijo v Novi Oselici. Čestitamo!

(Zdravnik sv. očeta.) dr. Ceccarelli, je te dni v 64. letu svoje dobe umrl.

(Dani se!) Poroča se nam: Članek v „Slovenskem Narodu“ z dne 22. februarja z naslovom: „Knezoškofa ljubljanskega postni list“ je v premnogem oziru značilen za mišljenje slovenskih liberalcev. Kak prizor vidimo tu! „Slovenski Narod“, kateremu je po njegovi lastni izjavi slovenska narodnost čez vse, se bojuje v nekaljeni edinosti in v polnem soglasju na strani strastnih sovražnikov naše narodnosti, namreč dunajske židinke „Neue Fr. Presse“ in nemškega „Wochenblatt“, ki po krokodilovo prežita na naš narod in bi ga prej ko mogoče rada vtopila v žlici vode. Kaj ne, to je narodnost čez vse! Ali treba je pomisliti, da velja skupen napad katoliškemu škofu, ki je radi svoje apostolske odločnosti liberalcem sploh hud trn v peti. V takem slučaju, kaj ne, je pa že dovoljeno, „narodnost čez vse“ malo nazaj postaviti in ne gledé na narodnostno sovraštvo če treba tudi z najhujšimi narodnimi sovražniki enoglasno in kakor na komando skupnemu nasprotniku napovedati „trumpf“! S tem dogodkom so naši „čez vse narodni“ liberalci jasno pokazali, da so besede „narodnost čez vse“ v njihovih ustih goli humbug, sama fraza. Ne narodnost jim je čez vse, pač pa sovraštvo do vsega katoliškega, posebno sovraštvo do naših škofov, ki so steber cerkve. Navzlic diametralno nasprotnim nazorom v narodnem oziru in preko vseh narodnih bojov so si slovenski in židovsko-nemški liberalci podali bratovsko roko. Združilo jih je sovraštvo do katoliškega škofa. Zaboležiti nam je, da se to ni prvič zgodilo. Pač malo mar našim liberalcem za blagor našega naroda, da je le liberalizem rešen, pa je dobro, za drugo se malo zmejnijo. — Gospod Luka Svetec, Vi ste rekli, da ni vera na dnevnem redu, ali vidite, kako Vas Vaši lastni somišljeniki in častilci iz „Narodne tiskarne“ dezavvirajo ter s fakti dokazujejo, da je vera na dnevnem redu, in sicer še bolj kakor narodnost, ker sovraštvo do katoliške vere združuje v narodnem oziru najbolj sovražne elemente. Dalje, ali vidite, kako neresnične so bile Vaše besede v lanskim „Novicah“, da med Slovenci ni liberalcev, kakor so med Nemci. „Neue Freie Presse“ velja menda tudi pri Vas za liberalen list! Menda vsaj ne sega Vaš veleznani optimizem in oportunitizem tako daleč, da bi še celó s tega židovsko-framasonskega lista zbrisali znamenje liberalizma! In glejte, „Slov. Narod“ se bojuje z istim orožjem zoper katoliške škofo, kakor „N. Fr. Pr.“ in zajema svojo duševno hrano iz nje. Le primerjajte večkrat nazore „Slov. Naroda“ in „Neue Freie Presse“, posebno pa „Slov. Narod“ z dne 22. februarja in „Neue Freie Presse“ z dne 21. februarja. Ako nimate napačnih očal, utegneta slednjič tudi Vi spregledati. Dani se! Liga + 53.

(Kranjske veteransko društvo) je imelo včeraj dne 26. t. m. v tukajšnji magistratni dvorani svoj navadni občni zbor. Radi pomanjkanja prostora prinesemo jutri obširnejše poročilo.

(Volitev.) Pri občinski volitvi v Oselici je bil 20. febr. izvoljen županom Andrej Telban iz Nove Oselice, svetovalci Martin Kristan iz Leskovece. Jakob Pagon iz Nove Oselice in Urban Kumer iz Stare Oselice. V odbor so voljeni z večino glasov tudi trije duhovniki, namreč iz Leskovece, Nove in Stare Oselice. Volilci smo s tem pokazali, da smo vneti za svoje duhovnike in da imamo zaupanje do njih.

(Papeževa slavnost) „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“, ki je bila sprva določena na 12. dan aprila, bode že dne 5. aprila, to je, prvo sredo po Veliki noči. Slavnost obeta biti res sijajna in je pričakovati obilne udeležbe iz vseh krajev slovenskega Korotana. Sodelovalo bode tudi pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika. — Isti dan

popoldne se vrši tudi občni zbor katoliško-političnega društva.

(Umrl) je včeraj dne 26. t. m., ob 1/3. uri popoldne g. Janez Knez, župan, ravnatelj posojilnice ljubljanske okolice in posestnik v Spodnji Siški. N. v m. p.

(Porotne obravnave) so se danes pričele pri tukajšnjem deželnem in porotnem sodišču.

(Kuhna bolezen) na gobcu in parkljih se je prikazala v vasi Malaligonja v okraju vrhniškem. Dosedaj je zbolelo 18 goved.

(Romarski vlak) odide v Rim tudi iz Trsta, in sicer je sedaj nastavljen čas 2. maja. Vožnja stane preko Ankone v 3. razredu 22 gl. in v drugem razredu 33 gl. V Rimu bodo lahko 14 dni ostali.

(Iz Istre.) Vreme nam jako nagaja. Nепrestane dežuje in zato zastaja vse delo na polju. Hvala Bogu, da je prešel sneg in mraz! Bog daj kmalu še dežju konec!

(Z Reke) se nam piše 25. t. m. Od vseh strani ste poročali v svojem cenjenem dnevniku o prekrasnih slavnostih, ki so se vršile v proslavo 50letnice sivolasega starčka Leona XIII. Naj tudi jaz kaj omenim o tem iz tužnega Primorja. Tudi pri nas so bile slovesnosti v cerkvah, a mogočnih kresov in razsvetljav nismo — žalibog — opazili. Edino naš starodavni Senj ob morski obali je bil krasno razsvetljen; tudi slovesnost v semenišču je bila sijajna. To naše mesto je pokazalo tudi pri tej priliki, da bivajo v njem vrli Hrvatje, z dušo in telesom vdani svoji katoliški cerkvi in njenemu vidnemu poglavarju Leonu XIII. Slava jim!

V našem mestu pa ni bilo ni sluha, ni duha ne o razsvetljavi ne o kaki slavnosti; tudi naši listi niso imeli črnila za to izvenredno 50letnico vaticanskega letnika. Čudimo se ne posebno temu. Kjer se je iz šole spravil križ in molitev, tam ne more biti navdušenja za papeža. Sploh je tu tudi ljudstvo jako nevedno o poglavarju naše sv. vere. Nekateri še vedeli niso, kako slavnost obhaja sv. oče. Tako daleč nas je zapeljal verski indiferentizem. Vendar smo zapazili nad svojim mestom majhno razsvetljavo. Na priljubljenem nam Trstatu so razsvetlili oo. frančiškani svojo starodavno cerkev. Nad glavnimi vratmi je bila velika podoba sv. Očeta s tijaro, katero je domači klerik jako okusno napravil na platno. Častitljivi starček Leon XIII., oblečen v svojem ornatu drži stegnjeno svojo desnico, kakor bi hotel razburjenemu svetu klicati: „Mir vam bodi!“ Na desni strani te krasne slike je bil papežev grb z letnico 1843, na levi pa z letnico 1893. Ta slika in ti grbi so drugi dan t. j. 19. t. m. kazali vernemu ljudstvu idočemu k Materi Božji treatski, kakšna slavnost se je oni dan obhajala po širnem svetu. — Našemu grobokopu in kultus-šefu ni nič kaj po volji sklep naših vrlih Hrvatov, da bi napravili novo hišo za našo gimnazijo v Reki. Vsled tega nameravata neki priti k nam pogledat, kako bi se moglo ustreči želji Madjarov in Lahov na naših rodni tleh. — Te dni je pri nas deževalo, v okolici pa snežilo. Burje ni več in tudi zima se poslavlja od nas.

(Slovenska štirirazrednica v Gorici.) V sredo, t. j. dne 22. t. m. sklenil je deželni šolski svet pod predsedništvom namestnika viteza Rinaldinija, da mesto mora ustanoviti slovensko štirirazrednico v Gorici. Tako brzega sklepa nismo pričakovali. Zdi se, da piha mogočen, blagodejen piš od zgoraj. Živela slovenska prepotrebna šola v Gorici!

(„Soča“ pri nadškofu) Iz Gorice: Zadnja „Soča“ je prinesla neke besede prevzvišenega nadškofa tako zvito in premeteno, da je sam prevzvišeni poklical duhovnika ter ga naprosil, naj v „Slovincu“ napiše resnico. Obširen dopis dobite kmalu.

(Verska šola.) Iz Gorice: „Soča“ je objavila neko „poslano“, v katerem se dokazuje, da so malo ne po vsem svetu „šole dobro vravnane na versko-narodni podlagi“. Čestitamo! Čudno pa, da ni našlo „poslano“ verske šole tudi v Avstriji. Ako je pruska šola konfesionalna — po trditvi „popravka“ — je tudi naša konfesionalna. — Škoda, da ni izšlo ono „poslano“ pred letom, prihranilo bi bilo nemškemu cesarju in Capriviju marsikatero britko uro. Čudaki ti Nemci, da so hoteli še-le vpeljati versko šolo, ko jo že iz davna imajo „dobro vravnano na versko-narodni podlagi“. Sicer pa nam je dalo „poslano“ povod, da morebiti v kratkem izpregovorimo obširno o pojmu konfesionalne šole. Hic Rhodus!

(Iz Celovca) dne 24. februarja: Tu se je ustanovilo včeraj posebno društvo samcev („Junggesellen-Verein“). Zaradi tega je nastala med „krasoticami“ neki huda razburjenost! — Židom v Celovcu huda prede! (?) Tako toži v zadnjem času znani Rabbi Bloch v svoji „Oesterr. Wochenschrift“, a tudi uradna „Celovčanka“ se poteguje za žaljeno čast globoko užaljenih Abrahamovičev. Tudi znamenje časa, — kajti istina je, da si potomeci slavnega (?) rodú Izraelcev v Celovcu pridobivajo čim več tál. — Občni zbor c. kr. koroške kmetijske družbe se bode vršil dne 15. marca v veliki dvorani deželne hiše v Celovcu.

(S Koroškega) dne 24. februarja: Koroški „bauernbund“ vzdržuje glasilo „Allgemeine Bauern-Zeitung“, kojemu je namen; da troši nauke piškavega nemškega laži-liberalizma v ljudstvo zlasti ob jezikovnih mejah, ter zlasti slovenskemu ljudstvu jemlje narodnostno zavest in versko prepričanje. Ta list s prav posebno slastjo pobira smeti po čifutskih listih ter na znani način židovskih liberalcev črni duhovnike. Tudi v zadnji številki dokazuje v dolgem članku na vso sapo, da je Slovincem nemščina še bolj potrebna, nego vsakdanji kruh; potem pa se spravlja v dopisu, ponatisnjem iz „Deutsche Ztg.“, čez stolni kapitelj ter kar po vrsti obira velečastite gg. korarje, tožeč: „Die Uebergriffe des kärntnischen Klerus im windischen Jaunthale finden von Seite des Fürstbischofs Dr. Kahn keine Abndung. Nebst dem Fürstbischof lässt aber auch das Consistorium die Pervaken im Talare gewähren“ itd. Ko je po vrsti obral vse ude stolnega kapitelja, zaključuje dopisun: „Unter solchen Auspicien blüht also den clericalen slovenischen Agitatoren der Weizen“, in potem še udriha čez vodjo duh. semenišča, „der im Verein mit noch drei (več!) anderen Jesuiten den Drill der Alumnen besorgt“. Res „duhovito“ po pristno čifutskih nazorih! §.

(Na znanje.) Prvi natis prekrasne knjižice „Sv. Pavel, apostol sveta in učitelj narodov. Njegovo življenje in delovanje opisal dr. Mihael Napotnik, knez in škof lavantinski“, katero so vsi, zlasti duhovniki, s toliko radostjo in navdušenostjo brali in zopet brali, je že pošel. Ker se pa naročniki nánjo še vedno oglašajo, bodi jim povedano, da pripravljajo prevzvišeni pisatelj drugi popravljeni in pomnoženi natis, kateri bode meseca maja ali junija izšel. Dobival se bode tudi pri knjigotržcih.

(Iz Št. Gotarda.) Petdesetletnico sv. Očeta smo slovesno praznovali; predvečer, ko je slovesno zvonjenje naznanjalo redko slavnost, bil je zvonik razsvetljen in hiše okoli cerkve, župnišče, šola in županova hiša. — Bolezen škrlatinka, ki se je tu vgnjezdila, nas le polagoma zapušča, veliko otrok pomrlo je za to boleznijo in še zdaj jih je nekaj bolnih, zato je okrajno glavarstvo ukrenilo, da se s šolo preneha do dne 4. marca. — Tudi sneg nas le polagoma zapušča, imamo ga še obilno, zlasti pa nam je spridil ceste, ki so take, da bi se človek, ki se tod vozi, skoraj moral zavarovati za življenje; sedaj se jih je Bog usmilil, ker je poslal južno vreme in dež, ker se jih sl. cestni odbor usmiliti ni hotel.

(Spreobrnjenje v Lurdu.) Neki holandski protestant je v Lurdu prestopil v katoliško cerkev ter je za ondašnje cerkve daroval tri milijone frankov. Obljubil je tudi, da bode vse znamenitejšje knjige, ki popisujejo lurško svetišče, dal pravesti v vse svetovne jezike, med njimi tudi napovedani roman „Zóle“, ako ne bode nasprotoval katoliškim resnicam.

Telegrami.

Dunaj, 26. februarja. Ogersko ministertvo poslalo je grofu Taaffeju k šestdesetletnici jako prisrčno čestitko.

Dunaj, 27. februarja. Predsednik se iskreno spominja umrlega zborničnega člana Krasicega. Zakon o podaljšanju budgetnega provizorija do konca marca vsprejme se v vseh branjih. Finančni minister je predložil zbornici poslancev zakon o prodaji državne nepremakljine opuščene trdnjave kraljevo-grajske, katera se več ne potrebuje. Specijalna budgetna debata se nadaljuje.

Dunaj, 27. februarja. Cesar je odpotoval v Veles, opoldne pa odšel v Teritet, da obiše cesarico.

Rim, 26. februarja. Papež vsprejel je danes avstro-ogerskega veleposlanika grofa Revertero in spremstvo v slovesni avdijenci. Grof mu je izročil pismo čestitaje cesarja Franca Jožefa in darila, med njimi slonokoščeni križ z briljanti. Veleposlanik je potem imel v papeževih sobah daljši privatni pogovor, nato pa obiskal še kardinala Rampolo.

Pariz, 25. februarja. Zbornica je pri posvetovanju o budgetu vsprejela s 215 proti 204 glasom dostavek, da je od vsacega livrovanega sluge plačati 20 frankov davka.

Bruselj, 27. februarja. Ljudsko glasovanje se je povsod mirno izvršilo. V Bruslju jih je od 111.700 vpisanih glasovalo 60.279 in se jih je 48.660 izreklo za Jansonov predlog, ki zahteva občno volilno pravico za vse, ki so izpolnili 21. leto.

San Francisco, 26. februarja. Včeraj ustrelil je 73letni Ratcliffe znanega milijonarja Mackay-a v hrbet, potem pa sebe v prsi. Ratcliffe se je nevarno ranil. Mackay-eva rana ni smrtna.

Umrli so:

24. februarja. Josipina Zaletel, delavčeva hči, 1 dan. Opekarska cesta 24, za slabostjo.

25. februarja. Anton Mahkota, hišni posestnik 63 let, Krakovski ulice 7, naduha in pljučni akutni katar. — Jakob Dobro, gost, 84 let, Kravja dolina 11, marasmus senilis. — Anton Kolman, umirovljeni zemljiški knjigovodja, 65 let, Odvorske ulice 11, apopleksia cerebri. — Magalena Vrandić, nadučiteljeva vdova, 82 let, sv. Petra cesta 74, apopleksia cerebri. — Alojzij Okorn, krojačev sin, 8 mesecev, Krakovski nasip 24, bronhitis. — Katarina Lotrič, delavčeva žena, 29 let, Tržaška cesta 39, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	barometra v mm	toplotna po Celziju		
25	7. u. jut.	722.1	2.0	sl. szap.	dež
	2. u. pop.	719.8	4.0	sl. zap.	dež
	9. u. zveč.	720.6	3.6	"	oblačno
26	7. u. jut.	727.3	0.8	sl. szap.	jasno
	2. u. pop.	730.1	8.6	sl. zapad.	oblačno
	9. u. zveč.	731.5	6.6	"	oblačno

Brednja temperatura obnih dni +3.2° in +5.3°, oziroma za 2.6 in za 4.4° nad normalom.

Zahvala.

128 (1)

Podpisana izrekata svojo najtoplejšo zahvalo za mnoge dokaze iskrenega sočutja v bolezi in povodom smrti blagorodne gospé

Julije Materne roj. Eger,

okrajnega zdravnika vdove, hišne in zemljišne posestnice,

vzlasti čast. gg. članom pevskega društva "Slavec" za ganljiva petje pred hišo in na pokopališču, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem blage pokojnice za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za darovane vence

V Ljubljani, dne 27. febr. 1893.

Klein in Kovač.

Tujci.

24. februarja.

Pri **Malicu**: Neuman, ravnatelj; Schützler; dr. Buchler; Germani, Glück, Schütz, Ranzenhofer, Blau, Kann, trgovci; Ott, Kainauf, potovalec, z Dunaja. — Gospa Rosina iz Ribnice. — Linz, trgovci, in Stettenheim, pisatelj, iz Berolina. — Schink, posestnik, s soprogo, iz Zagorja. — Sliemler, zasebnik,

iz Opave. — Gaspari, trgovci, iz Brna. — Stein, trgovec, iz Peterburga. — Thaler, trgovec, iz Linca.

Pri **Moru**: Fischer, inženir; Hübner, Klimberger; Monsheim, Herz, Edlaheim, Rohrer, Jung, Schönwälder, trgovci, in Wiplinger, potovalec, z Dunaja. — Släma, trgovec, iz Kolina. — Dolenc, trgovec, iz Kranja. — Kohn, trgovec, iz Maribora. — Rumel, inženir, in Küss, stavbeni, podjetnik, z Višnje Gore.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo našega preljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta in starega očeta, gospoda

JANEZA KNEZA,

župana, ravnatelja posojilnice ljubljanske okolice in posestnika v Spodnji Šiški

danes ob polu 3. uri popoldne v 68. letu svoje starosti, po kratki bolezni, poklicati v boljše življenje.

Pogreb bo v torek, dne 28. februarja ob 4. uri popoldne iz hiše v Spodnji Šiški štev. 75.

Zadušne sv. maše služile se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 26. februarja 1893.

Ana Knez,

soproga.

Alojzij Knez

Ivana Knez,

Ivan Gogola,

Ivan Knez.

Antonija Gogola, roj. Knez,

zet.

sinova.

hčeri.

Pavloa Knez, Anica Gogola, Vida Gogola,

vnukinje.

Vabilo k XI. rednemu občenemu zboru

"Kmetске posojilnice ljubljanske okolice" v Ljubljani

kateri bo

dne 5. marca 1893 ob 10. dopoldne v zadržni pisarni, Marije Terezije cesta 1.

Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poročilo blagajnika. 3. Poročilo nadzorstvenega odbora. 4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh namestnikov. e) volitev treh članov v nadzorstveni odbor. 5. Predlogi društvenikov. — K polnoštevilnej udeležbi vabi čast. deležnike najljubneje

Ravnateljski odbor.

Bilanca

za leto 1892.

Pasiva

Aktiva	gld.	kr.	Pasiva	gld.	kr.
1. Gotovina v blagajni sklepom leta 1892	10635	16	1. Glavni deleži (100 à 100 gl.)	10000	—
2. Posojila in sicer: a) proti tabulaciji 106897 — b) proti menicam 48009 — c) proti menicam in zastav. pismu 23170 —	178076	—	2. Opravilni deleži (191 à 5 gl., 226 à 1 gl.)	1181	—
3. Denarji nalož. pri den. zavodih	18122	36	3. Reservni fond glavnih deležev	6955	91
4. Inventar po 10 % odbitku za ohrabljenje	164	81	4. Posebni rezervni fond	2986	53
5. Zastale obresti	3186	82	5. Hranilne vloge	17888	47
6. Neporavnani prehodni znesek	147	34	6. Kapitalizovane obresti hranilnih vlog	6662	18
	210332	49	7. Dividenda glavnih deležev	12	—
			8. Za leto 1893 naprej plačane obresti posojil	1332	22
			9. Dobiček	2321	18
				210332	49

Nadzorstvo "Kmetске posojilnice ljubljanske okolice" je pregledalo in primerjalo letne račune za 1893 leto in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi v zadržni pisarni, kakor to zahteva §. 30., al. 4. društvenih pravil.

Ljubljana, dne 24. februarja 1893.

V. Ogorelec, dr. Josip Vošnjak, Ivan Roč.

Ravnateljski odbor:

Janez Knez, V. Jenko, Oton Bayr, dr. Jos. Starč, J. Vrhovnik.

Učenec, zdrav močan in z dobrim pripravlom, sprejme se takoj v prodajnico z mešaním blagom. **Ivan Vidmar,** trgovec v Črnom Vrhu nad Ljeto.

Uradne in trgovske **KOVERTE** s firmo priporočam **KAT. TISKARNA** v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 27. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	99	gld	10	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	85		
Zlata renta 4%, davka prosta	117	95		
Papirna renta 5%, davka prosta	—	—		
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	—		
Kreditne akcije, 180 gld.	338	50		
London, 10 funtov stl.	121	20		
Napoleonodor (20 fr.)	9	64		
Cesarski cekini	5	69		
Nemških mark 100	58	25		

Dne 25. februarja.

Ogerska zlata renta 4%	115	gld.	90	kr.
Ogerska kronina renta 5%, 200 kron	95	70		
4% državne srečke 1. 1854, 250 gld.	147	50		
5% državne srečke 1. 1860, 100 gld.	169	—		
Državne srečke 1. 1864, 100 gld.	200	—		
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	20		
Zastavna pisma	101	75		
Kreditne srečke, 100 gld.	196	—		
St. Genois srečke, 40 gld.	67	—		

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140	gld.	—	kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gld.	19	20		
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	—		
Salmove srečke, 40 gld.	69	25		
Windischgrazove srečke, 20 gld.	76	—		
Ljubljanske srečke	22	75		
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	30		
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v. 2935	—	—		
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	—	—		
Papirni rubelj	1	27		

List Mercur.

Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odličnih pojavih na dunajski borzi. Světi pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljateljico vred. gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba

M E R C U R

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariabörsstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosogo

kolikor moč visokega obrestovanja

pri najpopolnejši varnosti

naloženih glavnih.